

Dosarul nr.3ra-1009/19

prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (V.Ciumac)

instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A.Bostan, A.Pahopol, V.Negru)

ÎNCHEIERE

18 septembrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componență:

Președintele completului, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru

examinând admisibilitatea recursului depus de Societatea cu răspundere limitată „Business Centru Plus”, reprezentată de avocatul Alexandru Havrun,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Business Centru Plus” împotriva Inspecției Financiare din cadrul Ministerului Finanțelor al RM, intervenient accesoriu Societatea pe acțiuni „Servicii Comunale Florești” cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău

c o n s t a ț ă

La 31 ianuarie 2017 SRL „Bussines Centru Plus” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspecției Financiare din cadrul Ministerului Finanțelor al RM, intervenient accesoriu SA „Servicii Comunale Florești” solicitând recalcularea plății pentru închirierea încăperii SA „Servicii Comunale Florești” de SRL „Bussines Centru Plus” pe perioada 01.01.2013 - 01.07.2015 cu indicarea corectă a sumei de 40 580,89 de lei și nu cea de 71 544,18 lei, după cum este indicată în actul întocmit pe 07 august 2015, de către inspectorul Inspecției Financiare din subordinea Ministerului Finanțelor; rectificarea actului întocmit pe 07 august 2015 de către inspectorul Inspecției Financiare din subordinea Ministerului Finanțelor în partea ce se referă la recalcularea plății pentru închirierea încăperii cu indicarea sumei corecte de 40 580,89 de lei și nu cea de 71 544,18 lei și obligarea Inspecției Financiare din cadrul Ministerului Finanțelor al RM să emită o nouă prescripție în conformitate cu actul corectat.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că s-a adresat la 29.12.2015, 03.02.2016, 13.06.2016 și 21.06.2016 cu scrisori recomandate cu aviz de recepționare către SA „Servicii Comunale Florești” în privința corectării divergenței la actul de verificare referitor la suma calculată în plus de 30 963, 29 de lei.

La 18.11.2016, SRL „Business Centru Plus” a primit o scrisoare cu numărul 772 din 15.11.2016 de la SA „Servicii Comunale Florești” prin care a fost informat că divergențele din actele de verificare au apărut ca urmare a recalculării plății

pentru închirierea încăperii, efectuate în conformitate cu actul privind rezultatele inspectării financiare totale la SA „Servicii Comunale Florești”, întocmit pe data de 07 august 2015 de către inspectorul Inspecției Financiare din subordinea Ministerului Finanțelor.

A relatat că, nefiind de acord cu concluziile expuse în Actul din 07 august 2015 în partea ce se referă la calcularea plății pentru închirierea încăperii de la SA „Servicii Comunale Florești”, reclamantul s-a adresat la 15.12.2016 cu o cerere prealabilă către Ministerul Finanțelor, Inspecția Financiară cu solicitarea de a efectua rectificarea necesară în privința calculării plății de închiriere. Din răspunsul Inspecției Financiare din subordinea Ministerului Finanțelor cu nr.27-12-10/1678 din 26.12.2016, recepționat la data de 29.12.2016, reclamantul a concluzionat că cererea prealabilă înaintată rămîne nesoluționată.

A considerat reclamantul că decizia Inspecției Financiare în partea recalculării plății de arendă a încăperii, cu indicarea în plus a sumei de 30 963,29 lei ca neîntemeiată.

A explicat reclamantul că, Inspecția Financiară din subordinea Ministerului Finanțelor a concluzionat eronat asupra aplicării tarifului pentru chiria unui spațiu imobil și neachitarea TVA-ului, așa cum în anexa nr.8 din Legea bugetului de stat pe anul 2013 nr.249 din 02.11.2012, anexa nr. 7 din Legea bugetului de stat pe anul 2014 nr. 339 din 23.12.2013, anexa nr. 6 din Legea bugetului de stat pe anul 2015 nr.72 din 12.04.2015, a fost stipulat tariful minimal la plata pentru chiria bunului imobil, situat în proprietate publică, iar spațiul acordat în locațiune către SRL „Business Centru Plus” nu este obiectul proprietății publice și nu se regăsește în Registrul bunurilor imobile, situat în proprietate publică.

Prin hotărârea din 19 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani s-a respins ca nefondată acțiunea (f.d.189-193).

Prin decizia din 09 aprilie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a respins apelul declarat de SRL „Business Centru Plus” și s-a menținut hotărârea din 19 iulie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani .

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că în temeiul prevederilor art.78 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar - fiscale nr.181 din 25.07.2014 și a prevederilor Regulamentului privind organizarea și funcționarea Inspecției Financiare din subordinea Ministerului Finanțelor, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.1026 din 02.11.2010, Inspecția Financiară efectuează inspectări financiare la întreprinderile de stat, la societățile comerciale în al căror capital social statul deține o cotă - parte, precum și la persoanele afiliate, la alte persoane fizice și juridice, care utilizează mijloace financiare și publice și gestionează patrimoniul public, asupra disciplinei prețurilor și tarifelor reglementate de stat.

La caz, SA „Servicii Comunale Florești” a fost fondată în temeiul deciziei Consiliului orașenesc Florești nr.06/04 din 19.04.2001, fapt indicat în conținutul Actului privind rezultatele inspectării financiare totale la SA „Servicii Comunale Florești” (f.d.150).

În conformitate cu prevederile art.2 a Legii nr.1134 din 02.04.1997 privind societățile pe acțiuni, societate pe acțiuni, este societatea comercială al cărei capital social este în întregime divizat în acțiuni și ale cărei obligații sînt garantate cu patrimoniul societății.

Instanța de apel a notat că, un bun imobil proprietate al unei societăți pe acțiuni, în care statul deține 100% din acțiuni, reprezintă patrimoniu al statului - proprietate publică, care urmează a fi gestionată și administrată în limitele stabilite de lege, or, la fondare, societatea a fost dotată cu patrimoniu de către fondatorul Consiliul orașenesc Florești.

La acest capitol, instanța de apel a respins argumentul apelantului precum că bunul obiect al contractului de locațiune, nu este inclus în registrul de stat și respectiv acesta nu reprezintă un bun public, or, bunul respectiv reprezintă proprietate al unei societăți cu capital de stat, iar regulile speciale de administrate sînt impuse nu doar pentru bunurile publice incluse în registrul de stat.

Conform pct.4 din Anexa nr.7 din Legea bugetului de stat pe anul 2013-2015, cuantumul minim al chiriei bunurilor proprietate publică se stabilește fără taxă pe valoarea adăugată. Dacă locatorul este înregistrat ca contribuabil al taxei pe valoarea adăugată, chiria va fi încasată de la locatar cu aplicarea taxei pe valoarea adăugată, calculată suplimentar la valoarea serviciilor prestat.

Astfel, calcularea plății chiriei cu includerea taxei pe valoare adăugată este condiționată dacă locatorul este înregistrat ca plătitor al TVA.

Instanța de apel a relatat că, apelantul nu a prezentat instanței careva probe care ar demonstra că SA „Servicii Comunale Florești” nu ar fi fost înregistrată ca plătitor TVA, iar pînă la proba contrară, actul Inspecției Financiare se prezumă a fi legal. Prin urmare, pretențiile acțiunii privind recalcularea plății pentru închirierea încăperii și rectificarea actului în privința plății recalculate, își pierd suportul de fapt și de drept, acestea în mod just fiind respinse și de instanța de fond.

Prin recursul depus la 19 iunie 2019 Societatea cu răspundere limitată „Business Centru Plus”, reprezentată de avocatul Alexandru Havrun a solicitat casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului s-a indicat că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele necesare pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material și procedural și nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată.

S-a menționat în recurs că instanțele ierarhic inferioare nu au luat în considerare faptul că SA „Servicii Comunale Florești” nu este o întreprindere de stat, statul nu are nici o cotă-parte din această întreprindere, deoarece este o întreprindere fondată de Consiliul orașenesc Florești, adică din patrimoniul unității administrativ teritoriale, stipulat expres în dispozițiile Legii nr.436 din 28.12.2006 privind administrația publică locală.

Examinând admisibilitatea cererii de recurs, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează următoarele.

După cum rezultă din speță litigiul a fost inițiat în baza Legii contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019, iar potrivit alin. (2), la data intrării în vigoare a

prezentului cod se abrogă Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din data de 10 februarie 2000.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, completul specializat în cauze de contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 245 alin. (1) Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Curtea de Apel Chișinău a emis decizia contestată la 09 aprilie 2019 și a fost expediată participanților la proces la 15 mai 2019, însă la materialele dosarului lipsește dovada recepționării deciziei recurate.

Astfel, cererea de recurs depusă la data de 19 iunie 2019, este în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2, 3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând temeiurile recursului, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2,3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în

care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul depus de Societatea cu răspundere limitată „Business Centru Plus”, reprezentată de avocatul Alexandru Havrun, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra

Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art.270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contenciosul administrativ al Colegiului consideră că recursul depus de Societatea cu răspundere limitată „Business Centru Plus”, reprezentată de avocatul Alexandru Havrun, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2,3,4) al Codului de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 193, 195, 230, 258 alin. (3) ale Codului administrativ și art. 433 lit. a) al Codului de procedură civilă, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul depus de Societatea cu răspundere limitată „Business Centru Plus”, reprezentată de avocatul Alexandru Havrun se declară inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecător

Oleg Sternioală

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Iurie Bejenaru